Quelle: https://manuscripta.at/?ID=47062
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

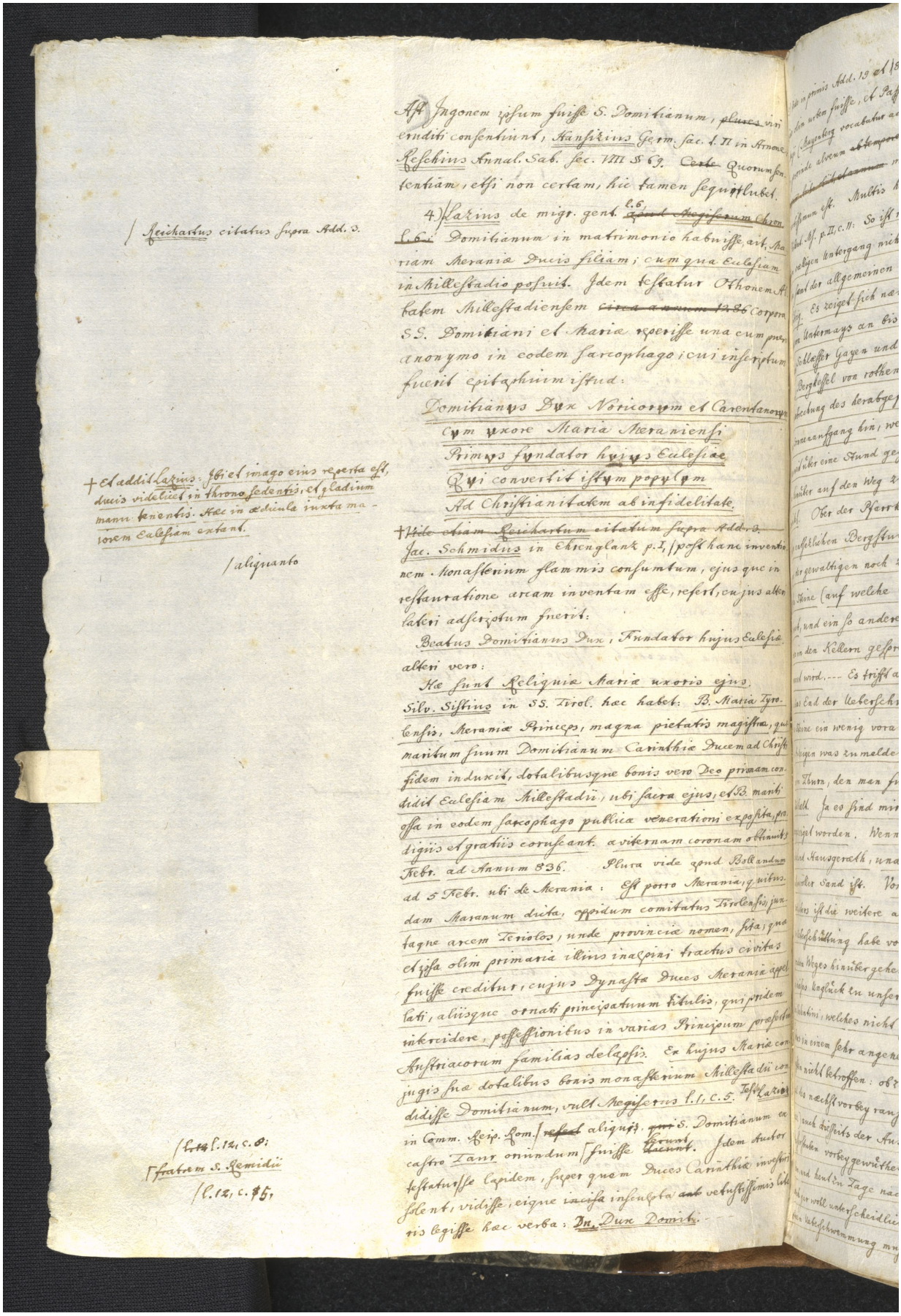

Aſt Jngonem ipſum fuiſſe S. Domitianum, plures viri eruditi conſentiunt; Hanſitius Germ. ſac. t. II in Annal. Reſchius Annal. Sab. ſec. VIII § 69. Certe Quorum ſententiam, etſi non certam, hic tamen ſequi libet.

4) Sarius de migr. gent. l. 6. Eccard Hiſtoricum Chron. l. 6. Domitianum in matrimonio habuiſſe ait Mariam Meraniæ Ducis filiam; cumque Eccleſiam in Milleſtadio poſuit. Idem teſtatur Othonem Archiepiſcopum Salisburgenſem Milleſtadienſem circa annum 1286 Corpora SS. Domitiani et Mariæ reperiſſe una cum pueri anonymo in eodem ſarcophago; cui inſcriptum fuerit epitaphium iſtud:

Domitianus Dux Noricorum et Carentanorum
Cum uxore Maria Meranienſi
Primus fundator hujus Eccleſiæ
Qui convertit iſtum populum
Ad Chriſtianitatem ab infidelitate.

Hic etiam Reichartum citatum ſupra Addo 3.
Jac. Schmidius in Chronglank p. I, poſt hanc inventionem Monaſterium flammis conſumtum, ejusque in reſtauratione aram inventam eſſe, refert, cujus altera lateri adſcriptum fuerit:

Beatus Domitianus Dux, Fundator hujus Eccleſiæ

alteri vero:

Hic ſunt Reliquiæ Mariæ uxoris ejus.

Silv. Siſtino in SS. Tirol. hæc habet: B. Maria Tyrolenſis, Meraniæ Princeps, magna pietatis magiſtra, quæ maritum ſuum Domitianum Carinthiæ Ducem ad Chriſti fidem induxit, dotalibusque bonis vero Deo primam condidit Eccleſiam Milleſtadii, ubi ſacra ejus, et SS. manibus oſſa in eodem ſarcophago publicæ veneratione expoſita, prodigiis et gratiis coruſcant. a vitrea coronam obtinuit. Febr. ad Annum 836. Plura vide apud Bollandum ad 5 Febr. ubi de Meranía: Eſt porro Meranía, quibusdam Maranum dicta, oppidum comitatus Tirolenſis juxta quæ arcem Tenolos, unde provinciæ nomen, ſita; quæ et ipſa olim primaria illius inferioris tractus civitas fuiſſe creditur, cujus Dynaſtæ Duces Meraniæ appellati, aliique ornati principatuum titulis, qui pridem interciderc, poſſeſſionibus in varias Principum proceſſim Auſtriacorum familias delapſis. Ex hujus Maria conjugis ſua dotalibus bonis monaſterium Milleſtadii condidiſſe Domitianum, vult Magiſerus l. 1, c. 5. Teſtatur in Comm. Reip. Rom. reſert aliquis, qui S. Domitianum ex caſtro Tarr oriundum fuiſſe dicunt. Idem Author teſtatur ſe lapidem, ſuper quem Duces Carinthiæ inveſtiri ſolent, vidiſſe; eique inciſa inſculpta aut vetuſtiſſimis literis legiſſe hæc verba: Dn. Dux Domit.

+ et addit Lazius: ibi et imago eius reperta eſt, ducis videlicet, in throno ſedentis, et gladium manu tenentis. Hæc in ædicula iuxta maiorem Eccleſiam extant.

/ aliquanto

/ Reichartus citatus ſupra Add. 3.

/ l. 14 l. 12, c. 8;
/ fratrem S. Hemidii
/ l. 12, c. 85,